

11,20 Καθὸ ζῆν προσῆκε] Für das Imperfekt (statt des von uns erwarteten Präsens) vgl. Schol. zu Dion Chrysost. S. 122 (or. 57,1) Sonny: ὁ λόγος, ὅπως κεχρηθῆσθαι προσῆκε τῇ πρὸς τοὺς βασιλέας παραινέσει, περιλαμβάνει.

11,21 ff. τὸν μὲν — κρατύναντα, τὸν δὲ — ἐπόμενον] zu τὸν μὲν und τὸν δὲ ist νόμον zu ergänzen und ferner zu τὸν δὲ aus dem vorhergehenden κρατύναντα ein passen der Ausdruck zu entnehmen, etwa πληροῦντα.

11,25 ᾧ μεταρσίφ κτλ.] vgl. Gregor. Naz. or. 28 c. 9: ἔστω δέ, ὑψηλὸς σὺ καὶ ὑψηλῶν πέρα καὶ ὑπὲρ τὰς νεφέλας, εἰ βούλει, ὁ τῶν ἀθεάτων θεατῆς, ὁ τῶν ἀρρήτων ἀκροατῆς, ὁ μετὰ Ἥλιαν μετάρσιος καὶ ὁ μετὰ Μωϋσέα θεοφανείας ἤξιωμένος καὶ μετὰ Παῦλον οὐράνιος und Kommentar zur Apokal. c. 10 (572^e): οὐράνιον γὰρ καὶ μετάρσιον φυτόν ἀνθρώπος διὰ τὴν τοῦ νοῦ λεπτότητα.

11,31 f. ἐπεὶ τοίνυν μὴ ψιλῶ τῷ θέλειν ἢ κτήσις τῶν ἀρετῶν παραγίνεται] zum Gebrauche von ἐπεὶ μὴ vgl. Komment. z. Apok. c. 25 (106, 620^d): ἀλλ' ἐπεὶ μὴ τῷ σαλπισμῷ τῶν προηγησάντων ἀγγέλων πρὸς μετάνοιαν ἀπειδόν. Radermacher, Neutestamentl. Grammatik. S. 210.

12,5 f. διαλείποντι χρωμένῳ τῷ κατὰ πρόμναν ἀνέμῳ] vgl. Basilius Comment. in Isaiam 250: συμμετρῶς τοῦ πνεύματος κατὰ πρόμναν ἰσταμένου, id. homil. in princ. Proverb. c. 15: ἤξει γὰρ νόσος καὶ ἤξει πενία, οὐκ αἰεὶ κατὰ πρόμναν ἰσταμένου τοῦ πνεύματος. Vorlage war, wie man deutlich erkennen kann, Thuc. II. 97: ἦν αἰεὶ κατὰ πρόμναν ἰσῆται τὸ πνεῦμα.

12,6 f. κατ' οὐδὲν ἴσως τι καὶ ἐπ' ἐλάχιστον ὄνησις] s. auch 17,2 f. τῆς μὲν ἱστορίας ἐπ' ἐλάχιστον φανείται πεφροντικῶς. Vgl. Komment. z. Apok. c. 9: οὐ ἐπ' ἕλαττον τῇ ἐκκλησίᾳ φροντίς.

12,7 ff. ἢ πῶς ἄν... διατηρηθῆι, ὡς μὴ... ἀποσκορακίζηται] Die Dramatiker gebrauchen als Wunsch zuweilen auch πῶς ἄν mit dem Optativ: wie möchte, könnte ich wohl — für: möchte, könnte ich doch —. An vier Stellen Sophokles, öfter Euripides. Krüger, Gr. Sprachl. II, § 54,3,6. Unser Arethas hat die Gebrauchsweise erweitert durch Anfügung eines Absichtssatzes mit ὡς und Konjunktiv.

12,15 f. ἀκόλουθον δὲ τῇ ὁδῷ καὶ τὸ κατάλυμα ἀνευρήσομεν] vgl. Basilius homil. in s. baptisma c. 7: φοβοῦμαι μὴ μέχρι τέλους τὴν πλατεῖαν ὁδεύσας, ἀκόλουθον εὐρῆς τῇ ὁδῷ τὸ κατάλυμα.

12,26 f. οὐδὲν γὰρ ἡμῖν τῆς ἀνωθεν συμμαχίας χηρεῦον κατορθοῦται] vgl. Komment. z. Apok. c. 45 (106, 700^e): καθότι οὐδεὶς τῶν σπουδαίων ἀνθρώπων τῆς θείας συμμαχίας χηρεῦον κατορθοῦται. Schol. in Luciani Iov. frag. 38: ἔστι τις ἀνάγκη χηρεῦουσα τοῦ καταναγκάζοντος;

12,32 οὐδὲ ῥοδωνιὰν δρέπειν ἐπὶ κρουστάλλῳ] vgl. Basilius t. I 573 D: τῆς ῥοδωνιάς τοῦ ἄνθους δρεψάμενοι.

12,32 f. οὕτως οὐδὲ παρήλικι ἀρετῇ τὸ ἀξιεῖσθαι περιγίνεται] wegen περιγίνεται 'es wird zu teil' vgl. Komment. z. Apok. c. 1: διὸ καὶ τὸ ἀνένδοτον τῆς περὶ ταῦτα περιγίνεται αὐτοῖς ἐργασίας, c. 68: ἔτι μὴδὲ νῦξ ἐκεῖ, καθ' ἣν μοχλοῖς καὶ κλειθροῖς περιγίνεται ἡ ἀσφάλεια, c. 30: ὁ καὶ αὐτοῖς περιγίνεται παρρησιάζουσι. Diog. Laërt. II 68: ἐρωτηθεὶς, τί αὐτῷ περιγέγονεν ἐκ φιλοσοφίας, id. V 17: ἐρωτηθεὶς, τί περιγίνηται κέρδος τοῖς ψευδομένοις, Thuc. II 87: περιγίνεται δὲ ὑμῖν πλῆθος τε νεῶν καὶ πρὸς τῇ γῇ οἰκεία οὐση ὀπλιτῶν παρόντων ναυμαχεῖν.